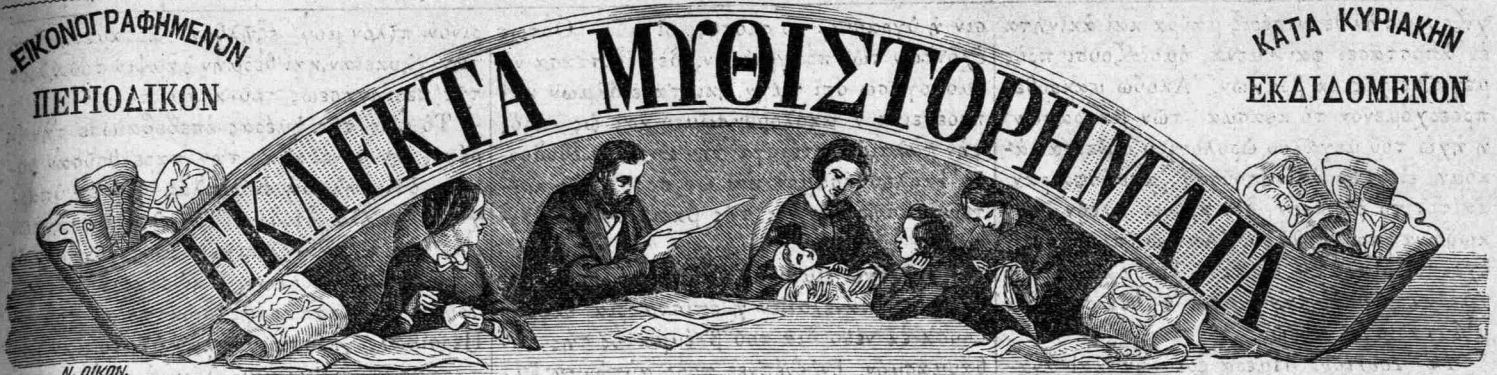

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Ν. ΟΙΚΟΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθης»

Αἰσθηθῆναι ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθῆνας διὰ γραμματοσχεδίου καὶ γατονομισμάτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ (μετὰ εἰκόνα), μυθιστορία Θείκης Κόλλινς, μετάφρασις Χαρ. Ἀνδίου. (Συν.) — Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά (Συνέχεια τῆς «Βασίλισσας Μαργῶ»). — Ο ΤΥΦΛΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ, διήγημα ὑπὸ Α. Δ. Καρκαβίτσα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα:

Ἐν Ἀθῆναις: πρ. 5, ταῖς ἐπαρχίαις 6, τῷ ἔξωτερον 10

ΦΥΛΛΑ προηγούμενα λεπτὰ 20.

Ἀπέθηκε τοὺς δακτύλους του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ φοβεροῦ ζώου. (Σελ. 12).

ΤΟΙΣ ΚΚ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ»

Λήξαντες τὴν 31ην Ὀκτωβρίου τοῦ Α' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Β' ἔτος, νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαίρων, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τοῦ εὐλλου. Εἰς τε τοὺς συνδρομητὰς, τοὺς ἀνανεοῦντας τὴν συνδρομὴν τῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐγγραφομένους νέους, ἀποστέλλομεν δωρεὰν τὸ διήγημα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΔΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ

Ἡ ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ, ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Μετάφρασις Χαραλάμπους Ἀνδίου

[Συνέχεια: ἴδε προηγούμενον φύλλον Α' Τόμου].

Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ τοιοῦτο εἶνε κακὸν διὰ τὸν κόμητα σημείον. Ἡ ἀδελφὴ μου διετήρησε πολὺ περισσότερον ἀμείωτον ἀφ' ὅ,τι συνήθως συμβαίνει: εἰς τοὺς ἐνηλικιωθέντας, τὴν λεπτὴν ἐκείνην ψυχι-

κὴν δύνανται τῶν παιδιῶν, δι' ἧς οὗτοι δύνανται ὀρμεμφύτως νὰ διακρίνωσι τὸν φίλον ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἂν ὀρθῶς εἰκάξω ὅτι ἡ πρώτη τῆς ἐντύπωσις, ὡς πρὸς τὸν κόμητα Φόσκον, δὲν ὑπῆρξεν εὐνοϊκὴ, πολὺ φοβοῦμαι μήπως καὶ ἐγὼ αἰσθανθῶ δυσπιστίαν πρὸς τὸν «διακεκριμένον αὐτὸν ξένον» μόνις εὐρεθῶ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἄλλ' ὑπομονήν, ἄς ἔχω ὑπομονήν! ἡ ἀμφιβολία μου αὕτη καὶ πολλαὶ ἄλλαι δὲν θὰ

διακρίνωσι πολὺ. Ἡ ἡμέρα τῆς αὐριον θὰ με καταστήσῃ ἱκανὴν νὰ διευκρινίσω τὰς ὑποψίας μου θῆκτον ἢ βραδίων.

Τὸ μεσονύκτιον ἐσήμανε πρὸ ὀλίγου ἀφοῦ ἔρριψα ἐν βλέμμα ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου ἐπανακλήθημι νὰ κλείσω τὴν μακρὰν τρύπην παρὰ γράφον.

Ἡ νύξ εἶνε γαλήνιος, πνιγερὰ, ἀσέληνος: οἱ ἀστέρες εἶνε σπάνιοι εἰς τὸ στερέωμα καὶ ἀλαμπεῖς. Τὰ δένδρα, ἄτινα περιστοι-